

13. 2. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Británie dává Huawei zelenou, bude EU následovat?

Britská konzervativní vláda rozhodla, že se při výstavbě 5G sítě může využít dodávek od tzv. rizikových poskytovatelů. Usnesení se Premiéru Borisu Johnsonovi podařilo prosadit navzdory nesouhlasu ze strany Spojených států. Jaký význam má toto rozhodnutí na kauzu Huawei v Evropě. Nastaví si EU vlastní objektivní pravidla pro posuzování a hodnocení případných bezpečnostních rizik? Stahuje se Evropa z obchodní války mezi Spojenými státy a Čínou?

Přestože žádného takového „rizikového poskytovatele“ britský vládní materiál konkrétně nejmenuje, není vzhledem k velmi úzkému okruhu technologických společností, které jsou schopny 5G sítě vybudovat, složité dovést, že se jím rozumí především společnost Huawei. V případě britského řešení mají údajná bezpečnostní rizika eliminovat věcná, množstevní i místní omezení, která se na tyto dodávky budou vztahovat.

„Rizikovní“ poskytovatelé nebudou moci realizovat dodávky na citlivé součásti sítě, které tvoří její jádro a přes které probíhají např. toky zákaznických dat. Další omezení představuje maximální podíl ve výši 35% z celkového objemu na dodávky tzv. periférií, což jsou např. základnové stanice na stožárech nebo na střechách budov. A konečně v okolí vojenských základen nebo atomových elektráren budou moci být komponenty pouze od „spolehlivých“ dodavatelů. Byť mají být dodávky některých poskytovatelů omezeny, vyplývá již z aktuálního rozhodnutí poměrně významný názorový posun v diskusi od „zda vůbec“ připustit rizikové poskytovatele k „za jakých podmínek“.

Jak bylo uvedeno v deníku The Guardian, Británie neshledala Huawei zdaleka takovým rizikem, jakým jej prezentovalo USA[1]. Riziko Huawei jako dodavatele označila Britská vláda za „zvladatelné“. V celém procesu však stále nebyly, ani ze strany USA, prezentovány specifické důkazy, které by tuto rizikovost dokazovaly. V tomto ohledu lze spatřovat určitou podobnost s varováním Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost z prosince roku 2018[2], kde uvedený úřad konstatoval, že použití technických nebo programových prostředků společnosti Huawei a ZTE Corporation včetně jejich dceřiných společností představuje hrozbu v oblasti kybernetické bezpečnosti. Nejenže bylo varováno přímo proti konkrétním společnostem (což je samo o sobě problematické), avšak navíc bez dostatečného vysvětlení, na základě čeho mají dotčené společnosti představovat riziko a bez výslovné možnosti obrany proti takovému obvinění. Ve světle rozhodnutí v Británii tak zůstává otázkou, na základě jakých skutečností Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost varování vydal.

Platí-li presumpce nevinoty i v mezinárodních vztazích, je třeba věcně opět poznamenat, že dosud nikdo (včetně Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost) nepředložil pádný důkaz dokládající existenci špionážních přívěšků v jakýchkoli zařízeních této společnosti. Hlavním argumentem proti Huawei bývá odkaz na čínský právní řád, který má společností ukládat povinnost podílet se na zpravodajských aktivitách ve prospěch státu. Takové odůvodnění je však nejen vágní, ale navíc pomíjí skutečnost, že podobné povinnosti lze najít i v zákonech jiných států.

Zatímco někteří odborníci na kybernetickou bezpečnost britské rozhodnutí kritizují jako polovičaté, jiní je považují za vyvážený kompromis mezi bezpečnostními obavami a zajištěním rozvoje 5G sítí. Jedno je však zřejmé. Spojené království vysílá signál, že odmítá intervenci do svých vnitřních záležitostí, a nechce si vybírat strany mezi USA a Čínou v jejich obchodní válce, když kauza Huawei může představovat právě jeden z nástrojů tohoto soupeření.

Huawei konsistentně odmítá veškerá obvinění ze spolupráce s čínskou vládou. Zakladatel společnosti uvedl, že by ji raději zavřel, než aby napomáhal jakýmkoli špionážním aktivitám. Současně také upozorňuje na skutečnost, že jako dodavatel samotné sítě nevlastní a s uživatelskými daty neoperuje - toto je zpravidla role operátorů. Z pohledu bezpečnosti dat se tím případný argument o rizikovitosti určitého poskytovatele značně oslabuje. Dokud tedy nejsou předloženy konkrétní důkazy proti společnosti Huawei, zůstává otázkou, zda celá kauza není politicky motivovaná.

Z technické stránky, rozhodnutí britské vlády reflektuje situaci v oblasti mobilních sítí, kdy tři ze čtyř operátorů, kteří na místním trhu působí, užívají technologie Huawei. Samotné omezení dodávek „rizikových“ poskytovatelů (nebudou-li vyloučeni zcela) by tak mohlo významně zpozdit proces budování 5G sítě i ze strany operátorů. Jak uvedl Generální ředitel společnosti Vodafone v rozhovoru pro britský list The Guardian, kde varoval, že pokud by evropské národy následovaly 35% strop Spojeného království na dodávky Huawei (mimo jádro sítě), mohlo by to v těchto zemích zpozdit rozvoj 5G sítě o dva až pět let. V důsledku toho by mohla Evropa zaostávat v rozvoji 5G sítě za USA a Čínou, což by mohlo mít negativní ekonomický dopad. [3]

V této souvislosti je také důležité zmínit aktuální reakci Evropské unie, která pouhý den po vyhlášení usnesení Spojeného království vydala vlastní doporučení pro úsek kybernetické bezpečnosti. Doporučení obecně jmenuje jednotlivá rizika spojená s budováním 5G sítě a jednotlivá opatření, která by měly jednotlivé členské státy přijmout, aby tato rizika minimalizovaly. Celé doporučení je formulováno obecně, bez toho aby zde byla zmiňována jakákoli adresná souvislost s výrobcem Huawei.

Doporučení vybízí členské státy k jednotné úpravě otázky práva a bezpečnosti 5G sítě. V tomto ohledu je důležitá součinnost nejen jednotlivých členských států, ale i soukromých subjektů, a to zejména v procesu vyhodnocení případných rizik a spolupráce na jejich minimalizaci. Zachování kybernetické bezpečnosti je zajisté prioritou, avšak posouzení případných rizik musí být čistě věcné a objektivní bez jakýchkoli předsudků. Jak bude postupovat ČR je zatím nejasné. Doposud existuje jenom varování, jehož nejasný význam a důvod je stále otázkou.

Mgr. Ludvík Kummer,
advokát

[TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Trojanova 12
120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 918 490

Fax: +420 224 920 468

e-mail: ak@iustitia.cz

---

[1] K dispozici >>> [zde](#).

[2] K dispozici >>> [zde](#).

[3] K dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)